

2. Antruoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantės nurodo, kad, pažeisdamas teisę į gynybą ir pareigą motyvuoti, Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, jog Komisijos sprendimas turėjo būti panaikintas, nes bendraskolininkų atsakomybės dalys vidaus santykiuose nebuvo nustatytos laikantis per tą laiką priimto Bendrojo Teismo sprendimo *Siemens Österreich* (2011 m. kovo 3 d., sujungtose bylose T-122/07–T-124/07, Rink. p. II-793). Šie ieškinio argumentai nebuvo nei per vėlai pateikti, nei nepakankami.
3. Dėl baudos dydžio trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė vienodo požiūrio principą, kai sumažino apeliantėms skirtas baudas neatsižvelgdamas – kaip ir lygiagrečiai nagrinėjamoje byloje *Gigaset* – į klaidą apskaičiuojant baudą, pirmiausia neatsižvelgdamas į prisijungimo mokesčių ir klaidingai atsižvelgdamas į atleidimo nuo SKW skirtos baudos sumažinimą.
4. Apeliantės teigiamai vertina tai, kad iš naujo nustatydamas baudų dydžius Bendrasis Teismas iš naujo taip pat nustatė baudos dalį, „kuri bus laikoma sumokėta, jei SKW sumokės baudą, kuri jai buvo skirta ginčijamais sprendimais“ (sprendimo rezoliucinės dalies 2 punkto pirma įtrauka). Ketvirtuoju, papildomu, apeliacinio skundo pagrindu apeliantės vis dėlto teigia, kad, pažeisdamas teisinio saugumo principą, *nulla poena sine lege certa* ir pareigą motyvuoti, Bendrasis Teismas pakartotinio nustatymo atveju aiškiai nenurodė dvejopo SKW mokėjimo grąžinimo poveikio ir *ARQUES Industries AG* (dabar – *Gigaset AG*), ir apeliantėms.
5. Penktuoju, papildomu, apeliacinio skundo pagrindu apeliantės tvirtina, kad iš naujo nustatydamas baudų dydžius Bendrasis Teismas, pirmiausia pažeisdamas solidarai mokėtinų baudų nustatymo principus (EB 81 straipsnis, Reglamento 1/2003 23 straipsnis) ⁽¹⁾, išskaičiuojo atleidimo nuo baudų sumažinimą ta dalimi, kuri laikoma kaip SKW sumokėta. Taigi Bendrasis Teismas apeliančių sąskaita atsižvelgia šia dalimi į atleidimo nuo baudų sumažinimą, nors pagal pranešimą dėl bendradarbiavimo SKW nebendradarbiavo su Komisija.

⁽¹⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205).

**2014 m. balandžio 4 d. Conseil d'État (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Société Neptune Distribution/Ministère de l'Économie et des Finances**

(Byla C-157/14)

(2014/C 184/20)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Société Neptune Distribution

Kita kasacinio proceso šalis: Ministère de l'Économie et des Finances

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagrindą maisto produkte esančio natrio kiekio „druskos ekvivalentui“ apskaičiuoti, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 ⁽¹⁾ priedą, sudaro vien natrio, kuris kartu su chlorido jonais tampa natrio chloridu, kiekis, ar valgomoji druska, ar jis apima bendrą natrio kiekį produkte bet kokia jo forma?

2. Antruoju atveju, ar Direktyvos 2000/13/EB 2 straipsnio 1 dalies ir Direktyvos 2009/54/EB⁽²⁾ 9 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, siejamomis su šios direktyvos III priedu, aiškinamomis atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 priede nustatytą natrio ir druskos lygiavertiškumo santykį, uždraudžiant mineralinio vandens platintojui etiketėse ir reklaminiuose pranešimuose nurodyti bet kokią teiginį dėl mažo druskos kiekio, kuri gali turėti jo produktas, be to, turintis didelį kiekį natrio bikarbonato, nes jis gali klaidinti pirkėją dėl bendro natrio kiekio vandenyje, pažeidžiama Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, siejama su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnio 1 dalimi (saviraiškos ir informacijos laisvė) ir 16 straipsniu (laisvė užsiimti verslu), ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 10 straipsnis?

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą (OL L 404, p. 9).

⁽²⁾ 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/54/EB dėl natūralaus mineralinio vandens eksploatavimo ir pateikimo į rinką (OL L 164, p. 45).

2014 m. balandžio 4 d. pareikštas ieškiny s byloje Europos Komisija/Belgijos Karalystė

(Byla C-163/14)

(2014/C 184/21)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama F. Clutuche-Duvieusart ir I. Martínez del Peral

Atsakovė: Belgijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

— pripažinti, kad Europos Sąjungos institucijoms nepritaikiusi Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 3 straipsnio antroje pastraipoje numatyto atleidimo nuo Nutarties dėl elektros rinkos organizavimo Briuselio-Sostinės regione 26 straipsnyje su pakeitimais ir Nutarties dėl dujų rinkos organizavimo Briuselio-Sostinės regione 20 straipsnyje su pakeitimais numatytų mokesčių ir nesutikdama kompensuoti tų regionui sumokėtų mokesčių. Belgijos Karalystė neįvykdė išpareigojimų pagal Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 3 straipsnio antrą pastraipą,

— priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2001 m. liepos 19 d. Nutartyje dėl elektros rinkos organizavimo Briuselio-Sostinės regione ir 2004 m. balandžio 1 d. Nutartyje dėl dujų rinkos organizavimo Briuselio-Sostinės regione su pakeitimais nustatyta, kad elektros energijos ir dujų tiekėjai privalo mokėti mokesčius Briuselio-Sostinės regionui. Šie regioniniai mokesčiai vėliau įtraukiami į galutinių vartotojų sąskaitas, taigi ir Sąjungos institucijoms, už elektros energijos ir dujų tiekimą atsižvelgiant į galutiniams klientams pateikiamą galingumą (elektros energijos atveju) arba į pas galutinius klientus esančių skaitiklių kalibrą (dujų atveju).

Komisija mano, kad šie regioniniai mokesčiai turi būti laikomi netiesioginiais mokesčiais, kuriuos Belgijos valdžios institucijos renka, kai institucijos vykdo didelius pirkimus oficialiam naudojimui, ir įtraukia į jų perkamos elektros energijos ir dujų kainą. Komisija pažymi, kad siekiant identifikuoti netiesioginį mokestį nebūtina, kad pareiga jį susigrąžinti iš galutinio kliento būtų aiškiai nustatyta teisės aktuose ir kad svarbiausiai yra tai, jog tai būtų mokestis, renkamas už išlaidas arba vartojimą. Dėl tos priežasties ji mano, kad remiantis Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 3 straipsnio antra pastraipa Belgijos valstybė privalo kompensuoti šiuos netiesioginius mokesčius ar rinkliavas už pardavimą Sąjungos institucijoms.